

hvad den anden Afgift kan. Men jeg tror, at hvis man vil forsøge ved en dansk Afgiftslov at hindre en Stigning af Fragterne paa Verdensmarkedet, at hindre det, man efter min Mening med et ukorrekt Udtryk i denne Forbindelse kalder Overvæltning, jager man efter en Skygge. Man vil kunne indrette Afgiften, hvordan man vil: det, man mener at kunne hindre, kan man ikke hindre, i visse Tilfælde vil man endog naa det modsatte af det, man tilsigter.

Saa betonedede den højtærede Indenrigsminister meget stærkt, at det var Bruttofragterne, det drejede sig om, det var paa dem, vi skulde lægge Afgiften. Derfor forstod han ikke denne „teoretiske“ Indvending fra Venstre, at man foretrak at ramme Nettofortjenesten. Jeg maa sige, at jeg forstaaer virkelig ikke den højtærede Ministers teoretiske Forkærlighed for Bruttofragten i Forhold til Nettofortjenesten. Det, det kommer an paa, er, at man faar et vist Beløb ud af Skibsfarten, og om det saa rammer paa den ene eller anden Maade, forekommer mig ikke afgørende. Det maa dog absolut være ogsaa den højtærede Ministers Ønske, at Afgiften saa vidt muligt rammer den Fortjeneste, Skibsfarten har, idet den da ogsaa vil fyldestgøre de øvrige Formaal, Ministeren har med Afgiften.

Imidlertid har denne Forhandling ikke svækket min Forventning om, at vi vil kunne fortsætte den med Haabet om at naa til et endeligt Resultat. Den højtærede Minister ved, og det ved hele Landet, at det Parti, jeg tilhører, er villigt til at medvirke til, at vi faar en Lov ud af dette Lovforslag. Vi har ikke rejst nogen Indvending imod Afgiftens Højde, og herefter kan baade Rigsdagen og Landet vide, hvor de har os i denne Sag. Derom kan der ikke være nogen som helst Tvivl. Den højtærede Minister har desuden atter i Dag ladet forstaa, at det er ikke Lovens Form, ikke Lovens tekniske Bygning, som for ham er det væsentlige. Ogsaa for ham er det Realiteterne i Sagen, det gælder, og jeg har da efter denne Forhandling det samme Haab, som jeg havde efter første Behandling, at det skal lykkes os at komme til en Overenskomst om dette Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Den sidste Betragtning, som det ærede Medlem fremsatte, hvorved han skildrede min Stilling med Hensyn til Lovforslagets Affattelse, er ganske rigtig. Men lige forinden havde det ærede Medlem fremsat en Udtalelse,

som jeg i denne Sammenhæng gerne straks vil imødegaa. Det ærede Medlem sagde, at det, det kom an paa, var at faa et vist Beløb ud af Skibsfarten. Ja, hvis det ærede Medlem tror, at det er det, vi tilstræber, er der ingen Enighed imellem os, for min Hensigt er ikke at faa et vist Beløb ud af Skibsfarten, at faa f. Eks. 20 Mill. Kr. ud af Skibsfarten, men min Hensigt er, naar Fragterne er steget til en saadan Højde, som de nu er, at afkræve Skibsfarten saa meget, at man derved kan modvirke de farlige Følger for vor Produktion her i Landet. Hvis Fragterne stiger yderligere, maa jeg nødvendigvis have mere til det samme Formaal. Hvis Fragterne synker, behøver jeg mindre. Jeg vilde ønske, at der overhovedet ikke behøvede at afkræves noget Beløb af Skibsfarten til disse Formaal, thi saa vilde Tilstanden her i Landet være den, at Skibsfragterne ikke var, hvad de er for Øjeblikket: en Fare for en Del af Landets Erhverv.

N. Neergaard: Jeg vil kun sige til den højtærede Minister, at jeg ser stadig ikke den principielle Modsætning imellem os, thi da den af os foreslaaede Afgift er en Afgift af Nettofortjenesten, og da vi har forbeholdt som afgiftsfrit et Beløb, der svarer til 5 pCt. af Rederiernes Aktiekapital, er dermed den samme Synsmaade som det højtærede Ministers angivet. Det er den Fortjeneste, som er udover det normale, man maa tage Afgift af. Saa snart Forholdene bliver normale igen, bliver der ikke Tale om nogen Afgift.

Indenrigsministeren (Rode): Det er muligt, men ikke ved det af det ærede Medlem i Udvalget stillede Ændringsforslag paavist, at man ved en Beskatning af Nettofortjenesten kan naa de samme Formaal som ved det Afgiftsforslag, jeg har stillet, og som er bevægeligt overfor Bruttofragten. Jeg siger, det er muligt, men ikke paavist. Men da det ærede Medlems Forslag kun gik ud paa at tage et bestemt fast Procentbeløb af Nettoindtægten, og derfor ikke vilde svare til det Formaal, Lovforslaget maatte have, fandt jeg det nødvendigt i alt Fald at søge at tilvejebringe Klarhed over, hvorvidt der var Overensstemmelse eller Uoverensstemmelse mellem os angaaende Lovforslagets Formaal, og det glæder mig, at det ærede Medlem nu fremsatte Bemærkninger, som kunde tyde paa, at der ikke er nogen egentlig Uoverensstemmelse mellem os angaaende Formaalet.